

Traditionsrig norsk vævekunst

Norsk skovbund i administrationsbygningen

Af Johanne Petri, stud. mag., kunsthistorie

»Norsk Skovbund« af Randi Lium er ikke noget billedtæppe i streng forstand. Dets udtryk er baseret på farverne, materialerne og en traditionel norsk væveteknik, hulkrus.

Tæppet er en gave fra de norske studerende i anledning af universitetets 50-års jubilæum, og det er udført på bestilling specielt med henblik på universitetets gulstensarkitektur.

Samspillet mellem kunstværk og arkitektur er da også i sjælden grad lykkedes, idet tæppet indgår naturligt i rummet, samtidig med at omgivelserne på ingen måde forstyrrer en nærmere granskning af det.

Tæppet var oprindeligt tiltænkt en plads på Det lægevidenskabelige Fakultet; men daværende rektor, C. F. Wandel, insisterede på at få det anbragt på dets nuværende plads i administrationsbygningen. Det er placeret øverst oppe i trapperummet med glasgavlen og harmonerer smukt både med rummet og med de mange grønne planter. Også kunstneren mener, at den nuværende placering er bedre end den først planlagte.

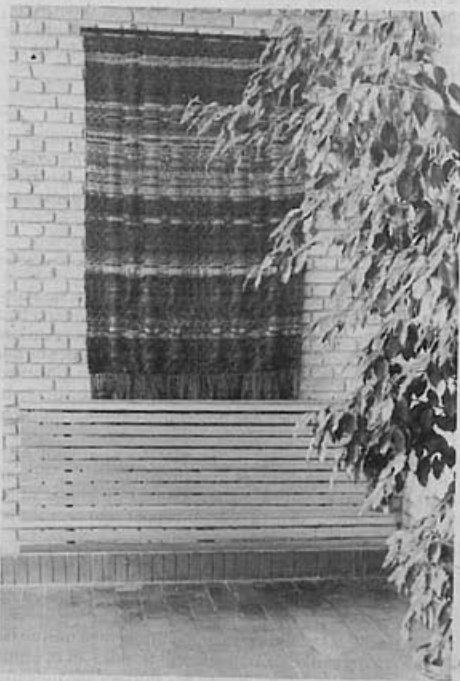
Hulkrus er et dekorativt mønster, som væves på skafte-

væv. Traditionelt har det været anvendt til sengetæpper og sengeforhæng, samt til borter på håndklæder og bekledningsgenstande.

»Jeg arbejder nu videre med at inkorporere teknikken i en billedflade, hvor teknikken ikke er det styrende, men retter sig efter billedets komposition.«

Når det drejer sig om brugsting er teknikkens spektrum mindre. Trådene kommer nemlig til at ligge hen over vævningen der, hvor de ikke indgår i mønsteret, og det er begrænset, hvor længe man kan arbejde uden at bringe en bestemt tråd ind igen. Dette modvirkes dog af, at der til brugsting anvendes forholdsvis tyndere tråd, således at afstanden mellem bindeleddene bliver tilsvarende mindre.

Til kunstneriske og dekorative formål har teknikken rige muligheder, idet de lange tråde dels udnyttes i kompositionen dels anbringes på bagsiden.

► Tæppet harmonerer med rum og planter.